

عنوان مقاله:

رابطه ابعاد کمال گرایی با خلاقیت در دانش آموزان دبیرستانی شاغل به تحصیل در مدارس استعدادهای درخشان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی خلاقیت شناسی و نوآوری ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

احمد به پژوه - دانشیار، روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران

غلامعلی افروز - استاد، روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران

سمیه سادات ساداتی - دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تهران

قوام ملتفت - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه ابعاد کمال گرایی و خلاقیت در دانش آموزان پایه سوم دبیرستانی شاغل به تحصیل در مدارس استعدادهای درخشان شهر شیراز است. پژوهش حاضر، 203 نفر دانش آموزان دبیرستانی (100 دانش آموز دختر و 103 دانش آموز پسر) شرکت داشتند. داده های پژوهش از طریق مقیاس کمال گرایی تری- شورت و همکاران (1995) و آزمون خلاقیت عابدی (2002) جمع آوری گردید و سپس از طریق روش آماری تحلیل رگرسیون چند متغیره، تحلیل واریانس عاملی و تحلیل واریانس چند متغیره دو راهه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که: الف) رابطه معنا داری بین ابعاد کمال گرایی با خلاقیت وجود دارد. بدین صورت که ابعاد کمال گرایی 20 درصد از واریانس خلاقیت را تبیین می کند. به طوری که از این میان کمال گرایی مثبت به صورت مثبت و کمال گرایی منفی به صورت منفی، با خلاقیت رابطه دارد. ب) دختران نمره هایی بالاتری در متغیرهای خلاقیت و کمال گرایی منفی گرفتند و پسران نمره های بالاتری در کمال گرایی مثبت به دست آوردند.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، کمال گرایی مثبت و منفی، دانش آموزان مدارس استعدادهای درخشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/56511>

